



ע"פ 6908/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6908/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופט א' כהן) מיום 13.7.16 בת"פ 44305-10-15

תאריך הישיבה: ח' באייר התשע"ז (4.5.17)

בשם המערער: עו"ד מאיה גלעדי-ז'ולסון

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

המערער כיום בן 20, הורשע לפי הודאתו בשני אישומים. האישום האחד כלל השתתפות בהתפרעויות, הצתתם



והשלכתם של בקבוקי תבערה וכן ידוי אבנים לרבות אבן לעבר שוטר שפגעה בקסדתו, והכל במספר ניכר של מקרים במהלך מבצע צוק איתן בקיץ 2014, בהיותו קטין קרוב לבגירות. העבירות היו התפרעות, נשיאת נשק והובלתו, הצתה ונסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, במסגרת הפרות סדר בספטמבר 2015.

בית המשפט קמא עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים. יצוין כאן כי חרף קטינותו של המערער באישום הראשון טיפל בתיק שירות המבחן למבוגרים; התסקיר תיאר עבר נקי במשפחה נורמטיבית ורצון ללימודים, ופעולה מתוך פרץ אימפולסיבי ללא שיקול דעת. נוכח אופי העבירות וחומרתן לא ניתנה המלצה טיפולית.

בית המשפט קמא, שנדרש לפסיקה, קבע כי הקטינות אינה יכולה להיות חסינות בפני מאסר בפועל, עמד על חומרת הפוטנציאל שבבקבוקי תבערה ודן את המערער באישום הראשון ל-36 חודשי מאסר; באישום השני נקבע מתחם שבין 8 ל-16 חודשי מאסר (אין מתחם באישום הראשון נוכח הקטינות), ונגזרו עשרה חודשים מצטברים, ובסך הכל 46 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי של 12 חודש.

הערעור מכון כלפי חומרת העונש. הטענה היא שמקום שמדובר במי שהיה קטין באישום הראשון, היה מקום ליתר התחשבות בגורם זה וכן בהודיה, מה גם שהתסקיר היה ביסודו חיובי. יצוין – על פי תסקיר עדכני – כי בשל היותו של המערער מוגדר כאסיר בטחוני אין לו קשר לשירות הסוציאלי בבית הסוהר, וכי לחובתו עבירת משמעת אחת. מטעם המדינה נטען, גם בהתחשב בפסיקה בכגון דא ובמגמת ההחמרה, כי אף אם לא צוין בפסק הדין – כפי שהערנו – שכתב האישום בנוי בעיקר על מה שמסר המערער עצמו לאחר שנלכד פעם אחת, ואולי בכך יש טעות, אין בה כדי להשליך על העונש, שהוא מידתי כנאמר בהתחשב בריבוי המקרים שבאישום הראשון.

החלטנו להתערב במידת מה בעונש על-ידי הפחתת חמישה חודשים מעונש המאסר הכולל בפועל, בלא שנדקדק בשאלה מאיזה חלק מגזר הדין ניתנת ההפחתה. אין בכך כדי להקל ראש בעבירות; כפי שנאמר ונכתב לא אחת, ידוי בקבוקי תבערה, בדומה לעבירות הצתה, טומן סכנה רבה בשל הפוטנציאל להתלקחות שאחריה מי ישורנה. בנוסף, ידוי אבנים – כולל פגיעה בקסדת שוטר – טומן פוטנציאל קשה, אילולא הגנה הקסדה במקרה זה. ואולם, הטעם להפחתה הוא, בראש וראשונה, הקטינות באישום המרכזי, הראשון, גם אם היה המערער קרוב לבגירות; ונזכור – כאמור – כי תיעוד האישומים בכתב האישום בא ברובו הגדול מפי המערער. אכן, אין בקטינות כדי להעניק חסינות ממאסר, ואף במקרה דנא אין כוונה לענישה שיקומית, אולם יתכן כי תסקיר שירות המבחן לנוער היה מוסיף בהקשר זה, בלא לפגוע בעבודה מקצועית שעשה שירות המבחן למבוגרים.

נוסיף, כי תמוה בעינינו, והערנו לא אחת, כי אין טיפול סוציאלי של ממש גם לאסירים צעירים, למשל ממזרח ירושלים – תושבי ישראל – כמו המערער, המוחזקים כאסירים בטחוניים. הנושא רגיש ומצדיק הידרשות של נציבות שירות בתי הסוהר, והוא יובא לפניה. איננו רוצים ב"אוניברסיטה לטרור", בודאי למי שלפני כן לא חטא בו.

כאמור, החלטנו להפחית 5 חודשים מן המאסר בפועל, שיעמוד על 41 חודש. המאסר על תנאי בעינו. אנו מקווים כי המערער לא יחזור לסורו חלילה, ועם שחרורו ילמד כמשאלתו ויהפוך אדם מועיל.

ניתן היום, ח' באייר התשע"ז (4.5.2017).



ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
